

især mene og have synspunkter på, hvad børn har bedst af eller ikke har bedst af, men disse forhold eksisterer, de er der, børn lever i dem. Hvorfor skal disse børn fratages den mulighed for tryghed, der kan ligge i en stedbørnsadoption?

Så sagde hr. Jann Sjørnsen, at han frygtede, at det her var et skridt på vejen, og at det næste krav ville blive, at registrerede partnere også kunne adoptere fremmede børn. Nu har hr. Jann Sjørnsen ikke været medlem af Folketinget hele perioden, siden vi vedtog partnerskabsloven, men der har jo været en standende diskussion om stedbørnsadoption, og det er gået som en tyk rød tråd igennem alle drøftelserne, at dette handler om stedbørnsadoption, det handler ikke om fremmedbørnsadoption. Der ligger den meget pragmatiske grund til det, at de lande, der donerer børn til adoption i Danmark, ville have meget svært ved at acceptere, at der var tale om fremmedbørnsadoption til registrerede partnere, så det behøver hr. Jann Sjørnsen ikke at frygte. Det har ligget fuldstændig krystalklart i de 11-12 år, vi har diskuteret de her spørgsmål, at der ikke vil blive tale om fremmedbørnsadoption.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil blot knytte et par enkelte bemærkninger til ændringsforslagene til dette lovforslag.

Først forslaget om deling af nr. L 70. Vi synes fra Det Radikale Venstres side, at der er et kollegialt hensyn at tage til partier, der har ønsker om forskellige dele af lovforslaget, og vi synes, det er i orden at dele det, så vi på den måde får den bedste afspejling af synspunkterne her i Folketinget.

Det andet ændringsforslag om stedbørnsadoption støtter Det Radikale Venstre. Vi synes, det har været behandlet ret ofte og ret gennemgribende i de 10 år, vi har haft registreret partnerskab her i landet. Det er nu 10 år siden, den lov blev vedtaget, og vi husker alle sammen, hvor utrolig spændende det var, at Danmark pludselig som det første land i verden lovgav på dette område. Vi var meget spændt på, hvordan udviklingen ville blive, hvordan det ville blive modtaget også i andre dele af verden, og vi har nu set, at love om registrerede partnerskaber også er blevet gennemført i andre lande og er på vej til at blive gennemført i flere lande. Det er vi godt tilfredse med, for det betyder, at der ikke er denne angst for, at samfundet skal bryde sammen i sin grundvold, fordi

lovgivningen tager hensyn til folk, der har et andet livsmønster.

Allerede for 10 år siden blev spørgsmålet om stedbørnsadoption rejst af nogle af de kredse, som ønskede lovgivning om registreret partnerskab. Dengang mente vi ikke, at vi var parat til det, simpelt hen fordi ændringerne var for voldsomme i forhold til den dengang kendte lovgivning. Vi synes nu efter 10 år, hvor loven om registreret partnerskab har fungeret godt, ordentligt og fornuftigt, at det må være på tide at tage det skridt, som vi i virkeligheden også gerne ville have taget allerede for 10 år siden.

Så Det Radikale Venstre har ingen problemer med at støtte dette forslag. Vi synes, det tager hensyn til barnets retsstilling. Det handler ikke om forældrenes retsstilling, det handler om, at barnets retsstilling skal sidestilles med retsstillingen for børn i almindelige ægteskaber.

Jann Sjørnsen (KRF):

Nu fik vi så en lidt mærkelig ordførerrække, vil jeg sige, så jeg bliver med formandens tilladelse nødt til at kommentere et par indlæg her.

Fru Dorte Bennedsen konstaterer – med rette selvfølgelig – at jeg ikke har siddet i Folketinget tilbage til den periode, hvor man vedtog loven om registreret partnerskab, og det er jo håndfæstligt rigtigt. Men jeg vil sige, at jeg synes netop, at glidebaneargumentet fra mit ordførerindlæg om, at der sådan set er en sammenhæng mellem spørgsmålet om stedbørnsadoption og så generel adoption, er rigtigt. Jeg erkender blankt, at det ikke ses i disse ændringsforslag, men den generelle problemstilling viser sig jo meget let, når fru Dorte Bennedsen siger, at med hensyn til fremmedadoption har man mere eller mindre en pragmatisk holdning. Det ville, om man så må sige, være et spørgsmål om tid, før det blev aktuelt at drøfte det, hvis det ikke lige var, fordi nogle af de lande, der bliver adopteret fra i dag, ser med skepsis på sådan et forslag.

Fru Yvonne Herløv Andersen sagde, at folk får børn, og det er jo uomtvisteligt også rigtigt. Folk får børn, men to af samme køn får ikke børn sammen. Det mener jeg også er en kendsgerning. At man så kan sige, at der er nogle sociale forhold, der gør sig gældende i den her sammenhæng, er jeg da klar over. Jeg er også klar over, at der eksisterer børn i registrerede partnerskaber. Det er jeg overhovedet ikke blind for, men det får mig altså ikke til at sige, at vi skal kreere en ordening, der betyder, at